

Justitsministeren (Thestrup): Jeg takker hr. Tastesen for de meget venlige bemærkninger. Jeg tør bestemt ikke betegne mig selv som en fremtrædende politiker og da navnlig ikke som en fremtrædende jurist. Men jeg vil gerne sige til hr. Tastesen, at der er en meget fremtrædende jurist, der har beskæftiget sig med disse spørgsmål. Præsident C. Bang fra vestre landsret beskæftigede sig i sin tid med det, idet han har skrevet en afhandling om dette spørgsmål, og dér går han ind for en ændring af de erstatninger, der bliver givet til den hjemmeværende husmor, netop med den begrundelse, at den hjemmeværende husmors arbejde er et meget vigtigt og betydningsfuldt arbejde og bør kræve en rigelig og god erstatning, når hun rives bort fra familien.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sigsgaard* til justitsministeren:

„Vil ministeren for årene 1966-67 og 1967-68 samt for 1968-69 (budgetterede beløb) oplyse størrelsen af de samlede udgifter til efterretningstjenesten, og hvorledes disse samlede beløb fordeler sig på finanslovens konti?“

Sigsgaard: I mit arbejde med finanslovsforslaget har jeg forsøgt at finde ud af, dels hvor udgifterne til efterretningstjenesten og de hemmelige kartoteker er opført, dels hvor store de er. Til min overraskelse viste det sig at være komplet umuligt at finde frem til disse beløb. Jeg måtte så prøve at spørge mig frem her og der, men uanset hvor jeg spurgte, uanset hvor energisk jeg var med hensyn til at prøve at finde ud af disse ting, viste det sig at være fuldstændig umuligt. Derfor har jeg bedt justitsministeren oplyse, hvor store bevillinger efterretningstjenesten skal have, og hvordan udgifterne til denne tjeneste har udviklet sig gennem de seneste år. Der er jo stor inter-

esse om dette problem, og jeg håber derfor, at ministeren vil give et fyldestgørende svar.

Justitsministeren (Thestrup): Udgifterne til politiets efterretningstjeneste, og det gælder såvel udgifterne til personale som til kontorhold og andre udgifter, indgår under politiets almindelige konti. Det er derfor ikke muligt at foretage nøjagtig udskillelse af udgifterne til efterretningstjenesten.

Jeg kan imidlertid oplyse, at de samlede udgifter til efterretningstjenestens hovedafdeling, beregnet på grundlag af det personale, der er beskæftiget i denne afdeling, skønsmæssigt indgår i det for finansåret 1968-69 budgetterede beløb til politivæsenet med 6,2 mill. kr., mens de samlede udgifter til politiet er ca. 450 mill. kr. årligt. Da der i de senere år ikke er sket væsentlige ændringer og heller ikke udvidelser i omfanget af politiets efterretningsvirksomhed, i hvert fald kan jeg sige, at den ikke er blevet udvidet, har udgifterne i de foregående år udgjort et tilsvarende beløb.

I øvrigt kan jeg henvide til, at den daværende justitsminister på en forespørgsel fra finansudvalget den 25. januar 1965 oplyste, at de samlede udgifter til politiets efterretningsvirksomhed, herunder til personalet såvel ved hovedsædet som i politikredsene, skønsmæssigt kunne anslås til ca. 5 mill. kr. i 1963-64, og at udgiften i 1965-66 var budgetteret til omkring 6 mill. kr.

Sigsgaard: Jeg takker ministeren for svaret. Der var jo oplysninger i det, selv om jeg ikke fandt det ganske tilfredsstillende.

Vi ved jo, at efterretningstjenesten er et politisk problem, at der er stor interesse for dette spørgsmål, og at meningene er stærkt delte, og på denne baggrund ville det efter min mening være rimeligt, at det af finanslovsforslaget klart fremgik, hvor stort beløbet er, og hvordan det fordeles. Nu er jeg jo i den heldige situation, at jeg er medlem af dette ting og derfor kan spørge